

Dne 13. května 2021 ztratil skauting v Pardubicích

*Očím jsi odešla,
v srdcích jsi zůstala ...*

sestru Jindřišku Holou – Kopřu

ve věku 90 let.

Pocházela z Frýdku - Místku, kde se narodila 16. dubna 1931a kde žila až do konce války. Poté se rodiče přestěhovali do Rychvaldu, kde v roce 1945 začala nadšeně skautovat. Postupně se stala rádkyní, úspěšně se prosadila na táborech, a po absolvování čekatel. kursu v Ostravě r. 1947 byla zástupkyní ved. oddílu. Po jejím odchodu vedla samostatně oddíl až do likvidace Junáka. Aktivně se podílela na práci s dívkami i se světluškami až do konce roku 1948.

Následující období 1950 - 53 věnovala studiu, působila jako učitelka MŠ a po sňatku se přestěhovala s manželem do Pardubic, kde působila při výchově nejmladší generace.

V září 1968, zásluhou ses. Bednářové, se podílela na obnově Junáka v Pardubicích, kde vedla 1. dív. oddíl světlušky, absolvovala na Rezku kurz pro vedoucí oddílu a v květnu 1969 složila vůdcovskou zkoušku u ses. Mackové v Praze. V téže době pracovala ve školství ve funkci ředitelky jeslí a mateřské školy a současně jako metodička tělesné výchovy. V roce 1969 byla zástupkyní ved. dívčího tábora na Klučance a v r. 1970 vedla již tábor samostatně. V roce 1970 obdržela Medaili díků. Na Klučance absolvovala Lesní školu pod ved. ses. Dagmar Bednářové, působila i jako lektorka.

Se svým oddílem pod hlavičkou PO ještě pracovala dva následující roky.

V roce 1990 se zúčastnila opět obnovy Junáka v Pardubicích a v následujících letech působila v dívčím středisku i v rámci ORJ jako lektorka a členka zkušební komise pro čekatelky a vůdc. zkoušky, pro metodiku, psychologii a pedagogiku, a podílela se na přípravě rádcovských kurzů. V roce 1996 byla oceněna odznakem 50 čestných let skautské služby. V dalších letech zůstala stále v ak-

SKAUT

První oddíl Pardubice

tivní spolupráci zejména se zaměřením na výchovu světlušek a přípravu na zkoušky pro mladé činovnice. Současně se stala členkou klubu OS a zúčastňovala se jeho schůzek.

V roce 2011 byla navržena střediskem na členství v čestném Svojsíkově oddíle a byla přijata do Východočeské družiny. Bohužel nemoc manžela a posléze její vlastní onemocnění jí neumožnilo účastnit se většího počtu schůzek, po zhoršení zdravotního stavu se dostala do Zařízení sociální péče v Chocni, kde také zesnula.

Vždy byla přímá, ochotná, ráda poradila a pomohla a vychovala celou řadu děvčat, která se i dnes podílejí na vedení oddílů v pardubickém skautingu.

Lubor Šušlík – Bill, rádce Východočeské družiny SO, redakce: Kamzík